

[Gottschalck-Hansen.]

egnede mennesker, der straffes — ellers ville der være noget galt med domstolene, og det tror jeg ikke der er — det er egnede mennesker, og har vi dette system, der skal være en sikkerhedsventil for samfundet som sådant, så synes jeg man må respektere det, og så vil jeg være meget betænkelig ved, at man fra lovgivningsmagten slækker på dette meget alvorlige område, et område, som interesserer mange mennesker — vi kan næsten ikke i dag se en avis, uden at vi læser om forfærdelige skændselsgerninger. Alt dette må vi se at komme til livs, men det gør vi ikke ved at forflygtige ansvaret.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil gerne takke samtlige ærede ordførere for den i hvert fald for visses vedkommende delvise tilslutning til det lovforslag, vi her behandler. For de flestes vedkommende var der endda helhjertet tilslutning, der var oven i købet blomster, så mange, at det bliver en hel buket — for at bruge tidens sprog. De enkelte kritiske røster, der var, er vel nærmest at ligne ved pyntegrønt til buketten. Jeg takker meget.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen nævnte spørgsmålet om, hvorvidt det nu også var rimeligt, at det ligefrem skulle koste samfundet penge at have spritbilister siddende i hæfte. Vi har jo for ikke så længe siden sat taksten op for opholdet til 6 kr. fra 4 kr. Vi kan dårligt have specielle regler for spritbilister. De regler, der gælder både for betaling af udført arbejde og for opholdet, må vistnok være ens for alle indespærrede, enten de så sidder for den ene eller den anden forbrydelse. Jeg erkender, at det økonomiske synspunkt, der ligger i det, gælder ikke for spritbilister, men vi er nødt til at have ensartede regler.

Jeg ved, at man i Sverige, fordi deres fængsler er overbelagt, overvejer problemet om i højere grad at gå over til betingede domme og måske oven i købet betingede domme plus bøder, men det er jo i realiteten en mildnelse af straffen, og jeg tror da ikke, det er den vej, vi skal gå her i landet, når vi tager i betragtning, at alkoholbilismen jo desværre er steget her.

Jeg takker også det ærede medlem hr. Boye Hansen for helhjertet tilslutning. Jeg

er helt enig med ham i, at de nye regler for fuldbyrdelse af frihedsstraf er bedre i stand til at fremme en resocialisering. Her er jeg jo straks ved et punkt, som har beskæftiget flere andre ærede ordførere og ganske særlig de to talsmænd — må jeg vel sige — for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Thestrup og det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen.

Det er jo ikke rigtigt, som det påstås, at vi nu helt afskærer den generalpræventive virkning af straffen. Det at noget er strafbart og kan medføre en reaktion fra samfundet enten i form af bøde eller i form af frihedsstraf, selvfølgelig ganske særlig i form af frihedsstraf og det dermed forbundne ærestab, har da ganske afgjort en afskrækkende virkning. Jeg er helt sikker på, at den generalpræventive virkning ikke er proportional med frihedsstraffens længde. Vi har jo, hver gang vi har behandlet spørgsmålet om, hvordan man skal reagere over for lovovertrædere, gjort den erfaring, at det medfører jo ikke øget kriminalitet, at man f. eks. har afskaffet dødsstraffen i sin tid. Det medfører heller ikke ubetinget øget kriminalitet, at man lemper straffen.

Så kan man sige: hvor vil man så havne? Hvorfor skal man så i det hele taget spærre nogen inde? Det er man jo nødt til, fordi der foregår jo — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Poul Dam, der var inde på det — en afvejning af de forskellige hensyn, der spiller ind, når man skal fastsætte samfundets reaktion over for lovovertræderne. Det er meget vanskelige overvejelser, der skal foregå, men det kan ikke være rimeligt at påstå, at man nu, fordi man giver fangerne en anden behandling og giver mulighed for prøveløsladelse under kontrol — glem ikke det sidste, det er afgørende vigtigt — har forladt den generalpræventive linje.

Det er fristende i den forbindelse lige at henvende et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, der sagde, at der også er den anden part i sagen, umiddelbart efter at det ærede medlem havde sagt, at der er jo ingen i dag, der tænker på gengældelsessynspunktet, der er ikke nogen, der vil hævne det, der er sket. Men hvad er det egentlig for en tanke, der ligger bag ved det udtryk: der er jo også den anden part i sagen? Er det ikke netop gengældelsessynspunktet? Man må tænke på,